

Milliyet SANAT

12 TL MART 2019 | K.K.T.C Fiyatı: 13 TL

**FÜRUĞ
FERRUHZAD**
TİYATRO
SAHNESİNDE

BARIŞ BIÇAKÇI'NIN
YENİ ROMANININ
ŞİFRELERİ

OSCAR'DAN
STİL İKONLUĞUNA
LUPITA NYONG'O

FOALS HASRETİ
SONA ERİYOR

UĞUR YÜCEL
KAYIP KIZINI ARIYOR

RESİM SAHNESİNİN CESUR KADINI

MODESELEKTOR
MİLLİYET SANAT'A
KONUŞTU

Mihri

Mart

18

Olimpos'un ardından gelen bir sergi

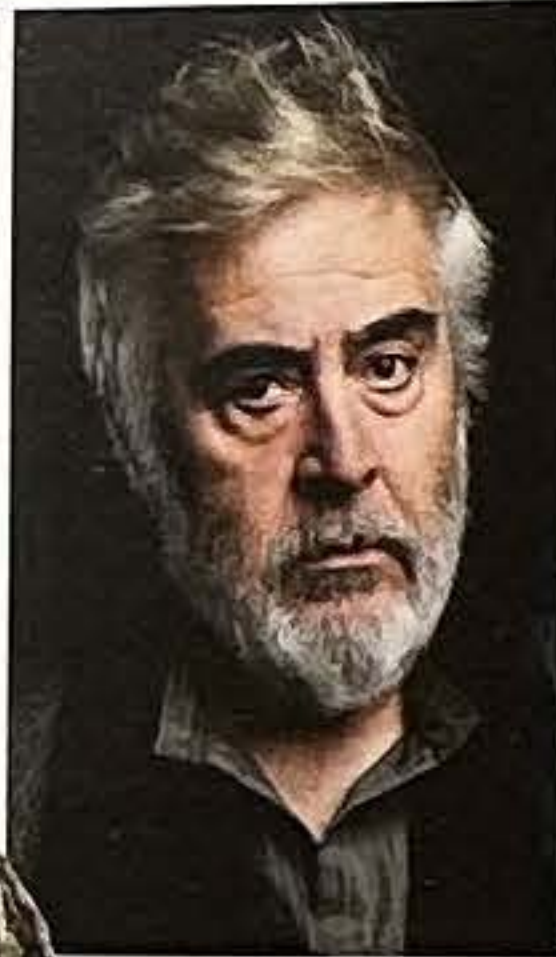
66

Asu Maro, Nazan Kesal, Şebnem İşigüzel ve Berfin Zenderlioğlu'yla konuştu

52

Sinemada piknikler mercek altında

62

Uğur Yücel "Yüzleşme"de kayıp kızını arıyor

110

Afrika edebiyatının güçlü kalemi Chimamanda Ngozi Adichie ile göç hikâyeleri üzerine

112

Mine Söğüt yeni romanı "Gergedan"da tabulara dair sorular soruyor

KAPAK:
Mihri'nin
resmettiği, tarihi
bilinmeyen bir
portre, MSGSÜ
İstanbul Resim
Heykel Müzesi

PLASTİK SANATLAR

- 10 Modern bir göçebenin öyküsü "Mihri"
- 24 Çocuklar, boş alanlar ve oyunun resmi
- 32 Güneş Terkol Ankara sergisini anlattı
- 36 Sümerbank desenlerinden bugüne
- 42 Banu Cennetoğlu New York'ta

SİNEMA

- 48 Alice Rohrwacher'den masumiyet üzerine bir film "Mutlu Lazarro"
- 58 Oscarlı oyuncu Lupita Nyong'o "Us"ın başrolünde

AYIN SÖYLEŞİSİ

- 66 Asu Maro, Fıruğ Ferruhzad'ın hayatını sahneye taşıyan Nazan Kesal, Şebnem İşigüzel ve Berfin Zenderlioğlu'yla konuştu

SAHNE SANATLARI

- 76 Milo Rau'nun yedi çocuk ve bir yetişkin oyuncu ile sahnelediği "Beş Kolay Parça", tiyatro sahnesinde
- 80 Öykü Karayel ve Reha Özcan "Terk"i anlattı
- 84 Kerem Alışık "Esaretin Bedeli" ile sahnede

MÜZİK

- 94 Sonar'da dinleyicileri neler bekliyor?
- 98 Sevilen grup Foals'dan 2019'da iki yeni albüm birden
- 102 İrlandalı müzisyen Hozier "Wasteland, Baby!"yle müzikseverlerin karşısında
- 107 Londra'da yeni bir müzik festivali başlıyor: Turquazz -Anatolian Jazz and Roots Festival

EDEBİYAT

- 118 Barış Bıçakçı'nın dokuzuncu romanı "Tarihi Kırıntılar"
- 125 Lezzet ve sağlığın buluşması

"Hiçbir Yer", metruk mekânlardaki gölgeleri ancak oyunun ve oyunu hakkıyla oynayan çocukların dağıtacağına inananlardan.

"Hiçbir yer" in çocukları

Sidar Baki'nin ilk kişisel sergisi "Hiçbir Yer", mekânın her daim dönüşebilme gücüne odaklanıyor. Bu dönüşümün büyücüleriye çocuklar.

HANDE ORTAÇ
handeortac@gmail.com

Büyük bir şehrin yapmayı belki de en iyi bildiği şey yeni mekânlar yaratma. Sonra da kendi yaratımının cazibesine kapılıp eskileri unutması ve bu alanları yavaş yavaş ölüme terk etmesi. Yeniye duyulan iştahı, ancak üstündeki pırlıtsı henüz geçmemiş mekânlar doyurabiliyor. Geriye kalanlara kısa zaman içinde önce amaçsızlaşıyor, sonra el ayak çekiliyor ve en son metruk bir hâle gelip hiçbir yer oluveriyorlar. Bu hâlin de elbette bir alıcısı var. Şehrin terk edilen mekânlarına sığınan tekinsiz tipler, kanunsuz alışverişler, istenmeyen maddeler, kısacası gölgelerin içinde rahatça hareket edenler. Metruk mekânların yeni sakinleri öncekilerden daha acımasız, bakmıyor, iyileştirmeye çalışmıyor, tamir etmiyor, doğanın tahribatına kendi yıkımlarını da ekliyorlar. Kırık camlar, dökülmüş duvarlar, gölgeleri daha da karanlık kılıyor. Köşe bucağa suç ve tekinsizlik çörekleniyor.

Çukurcuma'da yer alan C.A.M. galerinin ev sahipliğini üstlendiği Sidar Baki sergisi "Hiçbir Yer", yukarıda bahsettiğim mekânlardaki gölgeleri ancak oyunun ve oyunu hakkıyla oynayan çocukların dağıtacağına inananlardan. İlk kişisel sergisiyle izleyicilerin karşısına çıkacak olan sanatçı, büyük, yıkık, ürkütücü boşluklara yerleştirdiği çocukların ortamı dönüştürücü gücünü ustalıklı ortaya koyuyor.

Şehirdeki devinimin ve yer değiştirmenin peşine düşen Baki, sadece unutulmuş mekânlara yeniden anlam katan çocukları

değil, şehrin beton çölüne dönen habitatında, kendine yer açmaya çalışan çocukları da merkezine alıyor. Tuval dışına taşan, başı sonu belli olmayan sonsuz asfalt yüzeylerde, kurdukları oyunlarla yeni dünyalar yaratan çocuklara odaklanıyor. Baki'nin resimlerindeki çocuklar, yetişkinlerin çoğu kez anlamlandıramadığı, baş edemeyince yakıp yıktığı, uçsuz bucaksız yerlerde, sadece içinde bulundukları âna ve oyunlarına odaklanıyorlar. Oynayan çocuklar yarattıkları yeni anlamlarla diğer tüm alt metinleri alaşağı ediyor; mekânlara, boşluklara yeni işlevler kazandırıyorlar. Yetişkin sorumluluklarına uzak çocuklar kendi kimliklerini oyunlarıyla inşa ediyorlar.

Her işinin kendine has bir duygusu var elbet ama Sidar Baki'nin işlerini ardı ardına izleyen birine geçen en güçlü duygu samimiyet. Çok büyük mekânların derinlikli olarak tuvale yansımadaki ustalık, boşluğun verdiği kaybolma hâli, küçücük çocuk bedenlerinin bir bakışta dönüştürdüğü anlamlar... Evet, tekil resimlerde bunların hepsi ve daha birçokları olabilir fakat ortak duygu sanatçının resmettiği çocuklarla kurduğu samimi ortaklık. Koca tuvallerin boşluklarına konan ve tüm anlamı değiştiren çocuklar gibi, Baki de samimi dertleriyle sanat dünyasında kendine yeni bir yer açıyor.

Sidar Baki eserleriyle ilgili olarak, "Son yıllarda üzerinde yoğunlaştığım, özetle mekân-boşluk-figür (çocuk) konusu ilk kişisel sergimin de konusunu oluşturuyor. Bu konunun çıkış noktası pek çok farklı duygunun birleşimi diyebiliriz. 2013 yılında Urfa

Sanatçı, şehirdeki devinimin ve yer değiştirmenin peşine düşüyor.

Viranşehir'e resim öğretmeni olarak atanmamla birlikte yeni bir dünyayla karşılaştım. Günümün çoğu çocuklarla geçiyordu. Bir yandan da resim çalışmalarına devam ediyor ve farklı konular üzerine düşünüyordum. Bu sırada gerek dünyada gerekse yaşadığım bölgedeki politik ve ailevi olaylar, göçler, her türlü çocuk şiddeti ve aynı zamanda dünyanın birçok yerinde yaşanan tüm olumsuzlukların bende yarattığı etki bir süre sonra resimlerimde bu şekilde ifadesini buldu."

ÖĞRETMEN KİMLİĞİNDEN SANATÇI TEMSİLİNE

Baki'nin sanatındaki samimiyetin en büyük kaynağı kendi gerçek meselelerini ve hayat deneyimlerini tuvaline taşıması. Resim öğretmenliği yapan Baki çocuklara, onların dünyayı algılama biçimlerine, bu biçimlerin boyalarla ve kalemlerle kâğıda ya da daha farklı yüzeylere nasıl taşındıklarının ilk elden tanığı. Onların öğrenme, algılama ve oyun kurma becerilerini önce bir öğretmen olarak sonra da bir sanatçı olarak deneyimliyor.

^ Baki; büyük, yıkık, ürkütücü boşluklara yerleştirdiği çocukların ortamı dönüştürücü gücünü ustalıkla ortaya koyuyor.

< Koca tuvallerin boşluklarına konan ve tüm anlamı değiştiren çocuklar gibi sanatçı da samimi dertleriyle sanat dünyasında kendine yeni bir yer açıyor.

Baki, çocukların yamuk ve acemice çizilen bir çizgiden yarattıkları kocaman dünyaları, bu dünyalarda kurdukları hikâyeleri ve kendi uydurduklarına duydukları güçlü inançlarıyla en kötü koşulları bile iyileştirebileceklerine şahitlik ediyor.

Öğretmenlik yaptığı önce Viranşehir'in (Şanlıurfa) şimdi Gazi Mahallesi'nin

(İstanbul) yerel politikalarla sürekli değişen gündemlerini, mahalle sakinlerinin içinde bulundukları şehirde kendilerine yer açma çabalarını yakından gözlemliyor. Bu mücadele içindeki bireylerin çocukları da içinde oldukları ama dışında bırakıldıkları hayatı meraklarıyla, saflıklarıyla ve aslında masum oyun iştahlarıyla dönüştürüp güzelleştiriyor. Baki'nin tuvallerinde naif bir şekilde resmettiği dönüşümün öznesi olan çocuklar, tüm politikaların dışında, kimliksiz ve cinsiyetsiz, hiyerarşisi olmayan masum bir karşı koyuşun ve bir direnişin temsilcileri. Sıdar Baki'nin bakışından terk edilmiş mekânların, sınırsız beton boşlukların, şehrin sırtını döndüğü yerlerin nasıl canlanıp hayat ve anlam bulduğunu keşfetmek için yolunuzu Çukurcu-ma'da yer alan C.A.M Galerisi'ne düşürün. **MS**

C.A.M Galerisi / (0212) 245 79 75 /
Sergi tarihleri: 7 Mart- 7 Nisan 2019